

торно всичко вѣрно по редъ, че и той самъ е родомъ антъ, нъ като се сражавалъ заедно съ своитѣ едноплеменици противъ склавинитѣ, които тогава сж намирали съ антитѣ въ неприя- телски отношения, билъ заловенъ отъ склавинитѣ, и че сега, тѣй като той се върналъ въ родното си мѣсто, то той за въ бѣдѣще *по закона* е свободенъ. Онзи който платилъ за него златото, излѣганъ въ своитѣ велики надѣжди, онѣмѣлъ отъ мъка“.

Отъ едно извѣстие на Теофилакта Симоката излиза, че нѣкои отъ панонскитѣ словѣни, които сж се подчинили на аварския хаганъ, по негова заповѣдъ сж били принудени да строѣтъ мостове и кораби по Дунава и Сава, които щѣли да послужатъ прѣзъ онова врѣме при нахлуванията въ византийската империя. Ще се каже, че словѣнскитѣ племена отдавна сж развивали движението по стоящитѣ и текущитѣ води. Съ аваритѣ наедно при обсадата на Цариградъ, тѣ се явяватъ доста пригответени за по-сериозна работа; словѣнитѣ знаели сж ладията, корабѣтъ, чунѣтъ, веслото и пр.

Сжщо и риболовството играело е важна роль въ живота на прѣдѣлитѣ ни; прибрѣжното население се хранило отъ богатитѣ продукти на рѣкитѣ, езерата и блатата. Тѣ отдавна сж знаели плѣтението на мрѣжитѣ и пр. Южнитѣ словѣни подобно на келтитѣ, германцитѣ и литовцитѣ научили градския животъ отъ по-културнитѣ народи, които много порано отъ тѣхъ сж били засѣднали по край Срѣдиземното море и сж имали възможность отъ по-рано да се запознаятъ съ источната култура.

Много сж ъскѣдни свѣдѣнията относително заимствуванятия на словѣнитѣ отъ прочутото римско строително искусство. Еднодрѣвнитѣ малки ладиики, съ които си служили тѣ при прѣминуването на рѣкитѣ трѣба да считамъ като производения на тѣхния умъ, наложени отъ самата природа. Тѣ по формата си приличатъ съвсѣмъ на първобитни производения.

Сжщо дървената домашна посѣдка била е у тѣхъ доста развита, а глинената води си своето начало почти едноврѣменно съ първитѣ опити за плѣтение. Още оттатѣкъ Дунава словѣнитѣ сж знаели черепната, (подница) гърнето, паницата, като най-необходими землени сѣдове и груби украшения.

Ловѣтъ е изгубилъ въ свѣрѣмения ни животъ онова значение, което е ималъ той въ срѣднитѣ вѣкове; тогава ловѣтъ